

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Conclusio III. De tertio titulo. Rei iudicatae dicto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

A C T A

Sicq; secundo habetis, quom̄ dñi simus nostrorū bonorū, quod eius dominij uigore nostra bona possumus alienare, & id quidem iuste. Nunc ergo dicite uos euangelici saccorū tibi cines, quo iure monumentis sepulchrorū uestras ædificatis domus. Ita per deum fere a mente mihi decidērat, iure uiolati sepulchri, cuditis monetā ex deo sacratis uasis, in quo unico bene facitis crucis signū uni parti incudere, qua cunctis innorescat ecclesiastica esse bona. At in aliud latus patibulum insigne dēberetis, quo daref intelligi uos fuses hæc ecclesijs rapuisse. O uos ueteres Christiani inhumati, si unq; per somnū & quietē menti uestræ insedisset, uestrarū laude dignarū ciuitatum insignia aliquando ad furtiuas res ecclesiasticas eundenda, aut ex uestris præciosis diuinis ornamentis, meretricibus ornamenta consuibursas &c. id generis, omni procul dubio pro his nummis uestris dilectis puerulis panē emissetis, quo non staret splendidior meretricum chorea uestris elemosinis & diuinis donationibus.

CONCLUSIO III.

De tertio titulo. Rei iudicatæ dicto.

Famosus est qui sibi met sententiā dicēs alienis bonis uim intulit, effregit, expilauit. Nam hunc uult lex in uis publice aut priuate crimen incidisse, fustibus castigandū, & uelut in atrocissimū improbū furem & raptōrem animaduertendū.

Tertius articulus iuste possessiōis nostrorū bonorū, quod illa possideamus, uigore rei iudicatæ, siue ex sententiā iudicis. Et habet hoc pro re iudicata, quod finem accepit ex sententiā iudicis ff de re iud. l. i. Sed & eiusmodi res iudicata pro ueritate est habenda ff de re iur. Res iudicata. Quum ergo huiusmodi sententiā iudicum legaliter & pro ut de iure factæ sunt per nullū annullari debent neq; retro trahi. De re iur. Factum legitime l. i. vi.

Quando igit̄ taliū bonorū nostrorū ratione in litibus corā uobis ut iudicib⁹ egimus, uos ipsi uel uestri priores nobis ista bona

M V R N E R I.

bona adiudicatis, eiusq; sententiæ uestras & literas & sigilla dedistis ciuitatum uestrarum, ita ut nequeat de nobis ulla uel fraus aut dolus suspicari. ff. de re iur. Qui iussu, sed possessores esse debemus bonæ fidei, quum hæc bona ex sententiâ iudicis cōtinuerimus ff. eo. Qui auctore.

Nunc ergo ueniunt euāgelici neq; uiri & furant nobis eadem ipsa sigilla, eadē ipsas literas, quas nobis prius dederūt, quibus multa furta cōmittitis & maleficia. Primo inq; scandalum infertis atq; falsificatis uestrū iudiciariū officiū, iniusteq; soluitis, quod iuste pronuntiatū est. Secūdo furamini nobis iudicati solutionē quā iudicio uestro exoluimus. Tertio nobis & eam pecuniā furamini quā pro literis & sigillis sportulis uestris intulimus. Quarto nobis illa bona furamini quæ ex literis specificant. O mendaces fures iudices quando uestras sententiâs & literas non aliter tenere uolebatis quā hoc modo, quur uestra sigilla ad porci culū non impressistis. Sic nostra nobis fuisset retenta pecuniâ, iudices probiores adiuissimus quā uos estis, neq; uos furto cōmaculassetis, potuissentq; sic omnes & singuli cognoscere neq; uos neq; sigilla uestra bonæ fuisse famæ & honoris ac dignitatis, mansissentq; pleriq; boni iuxta ac probi uirū a uobis non decepti & permerdati.

Ideo aut nobis & literas & sigilla furati estis, ne uestri proprii patres, sed & uos ipsos fures faceretis, qui ex sententiâ nobis hæc bona adiudicatis. At si mihi credere nolitis, uos tam grandes euāgelicos fures & neq; eo perspicite uos ipsi literas uestras proprias quas nobis estis suffurati, illic reperietis, uestros met parentes, uos met ipsos, sed & uestras literas & sigilla testari ac probare fures. Ideoq; quam diu illas retinueritis, habetis & literas & sigilla ut ad patibulum suspendi debeatis. Nam illic in patibulis scilicet nulli adhuc pendent, qui ad patibulorum iura tam habent efficaces literas, quales uos infames habetis literarum & sigilloꝝ fures, credo me satis intelligibiliter loqui de furto bonorum nostrorum.

Rr iij

A C T A

Dicite per deū immortalē quomodo uos excusabitis a nostris domibus per uiam nos expellentes, cōtra aperta iura quae praeceptū nullū e sua domo per uim extrahi ff de re. iur. Nemo. Neq; aduersus nos maleficioꝝ iura allegare poteritis. In Autem. Vt nulli iudicū p̄. Quoniā. Vos inq; neq; criminōsi optime nouistis pro talibꝰ nos non fuisse reptos. Neq; uos excusabit, quasi tumultuarij uestri & non uos illa fecissent. Ille certe quem expulit, qui uel hoc iussit, mandauit, aut certe acceptū habuit, quod mandato equip̄atē ff de re. iur. hoc iure utimur. Quod si multitudinem uestrā tumultuantem grafsantem, furentem & p̄scere non potestis, exuite imperium, reddite imperatori ciuitates suas, exite cum Lotha Zodomis ne una cum eis pereatis. Quid sunt enim ciuitates sine iustitia diuo Augustino dicēte, nisi magna latrocinia. Quamobrem infames estis & nullis siue muneribus siue dignitatibus initiandi. De re. iur. infamibꝰ li. vi. Lex enim Iulia peculatus peenam infert, qui pecunias siue bona comunitatū, aut certe sacra bona, aut res religiosas furati fuerint, quūq; hoc sui officij tempore met ipsi iudices facerēt, in eos animaduertere iubet & occidi cū oibus eorū auxiliariis, siue bonorū taliū receptatoribus. Qui si nullorū iudicū fungant officio, relegari & in exilium mitti iubet Insti. de pub. iudi. p̄. Item lex Iulia peculatus ff ad le. Iul. peculatus. Legē Iulia peculatus. Et infra. Legē Iulia peculatus, & le. Sacrilegi C. unde ui & le. Meminerint, & le. Si quis. Ex quibus allegatis iuribus uos optime cognoscitis patibulorum loca uobis esse dedicata, & non senatorum bonorum & proborum loca, aut certe ubi alios qui boni & probi uiri conueniunt.

CONCLUSIO III.

De quarto iuste possessiōis titulo. Ex h̄ereditate. Famosus est qui testamento irritato, rupto, uel certe quauis ex causa infirmato, proximis h̄eredibus testamentaria bona aufert, detinet, & quo minus ad h̄eredes redeant, metit ubi